

Het huis op de rots

Thema: De Bergrede
Mattheüs 7: 24-29

UITLEG VAN DE TEKST

We zijn aan het slot van de Bergrede. De Heere Jezus heeft veel gesproken en de mensen hebben het gehoord. Urenlang is er geluisterd. Nu volgt de toepassing. De Heere Jezus past de waarheid toe. Wat is de reactie op Zijn woorden? Is het alleen maar aanhoren en daardoor omkomen? Of is het aanhoren en gehoorzamen en daardoor uit enkel genade behouden worden?

Een ieder die Zijn woorden hoort en doet, wordt vergeleken met een voorzichtig man die zijn huis op de steenrots gebouwd heeft. En een ieder die Zijn woorden hoort en niet doet, wordt met een dwaze man vergeleken die zijn huis op het zand gebouwd heeft.

Beide mannen bouwen een huis. Waarschijnlijk bouwen ze in een dal waardoor een rivier loopt. Gedurende de zomertijd was de bedding droog en in de winter stroomde de rivier doorgaans buiten de oevers.

De wijze man bouwt zijn huis op een steenrots. Hij houdt rekening met wat er zal kunnen gebeuren. De rivier in de buurt kan buiten haar oevers treden. Wanneer het huis dan niet op een harde ondergrond gebouwd is, dan zullen door het water hele stukken grond worden weggeslagen, zodat het huis instort. Nu bouwt hij zijn huis in de omgeving van de andere bouwer en daar is alleen maar zand te zien. Er moet dus gegraven worden om bij de rotssteen te komen. Dat is niet eenvoudig. In Lukas 6 worden drie werkzaamheden genoemd: hij groef en verdiepte en legde het fundament op de steenrots.

Die andere bouwer doet niet zo moeilijk. Hij graaft niet eens. Doet geen moeite om een fundament te leggen. De zandgrond is stevig genoeg om een

huis op te zetten. Nu is bij ons zand een betrouwbare bouwgrond, maar daar betrof het een zandlaag die weggespoeld kon worden. Hij is bij het bouwen veel sneller klaar. Het voorbereidende werk bespaart hij zich. Hij zal wel naar die andere bouwer gekeken en gedacht hebben: wat een tober!

Als beide huizen klaar zijn, zie je geen verschil. Het verschil zit eronder, dat is het al of niet hebben van een fundament. Maar het verschil wordt wel zichtbaar als de slagregens neervallen, als waterstromen komen en de wind tegen het huis aanwaait. Beide bouwers krijgen met dezelfde soorten beproevingen te maken. Enerlei wedervaart de rechtvaardige en de goddeloze, zegt de Prediker.

De Heere Jezus beeldt de beproevingen uit met slagregens, waterstromen en wind. 'En de slagregen is nedergefallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid.'

Deze woorden kunnen we betrekken op de oordeelsdag, maar ze zijn ook van toepassing op ons leven in deze wereld. Wat bedoelt Hij met de slagregens? Het zijn beproevingen die van de hemel komen. Denk maar aan ziekte, verlies of grote teleurstellingen. Het overvalt ons. Soms zitten we ineens in grote zorgen. Dingen waarop we vertrouwen, storten plotseling voor onze ogen ineen. Soms proberen we het te ontwijken, maar uiteindelijk zullen we er toch mee geconfronteerd worden. Hoe houden we het vol in zulke omstandigheden? Familieleden en vrienden ondersteunen ons. Maar alleen wanneer we in het geloof op Christus leren steunen, kunnen we de beproevingen dragen en staande blijven.

Ook de waterstromen zijn gekomen, die het huis aanvielen. De wereld zal met haar golven tegen

ons huis beuken, zal met volle kracht tegen ons huis aanstormen. We kunnen hierbij denken aan vervolgingen. Kunnen we om Christus' wil smaad en laster verdragen? De macht van de wereld kan zo groot zijn dat we ons wel eens afvragen of het fundament wel stevig genoeg is. De wereld kan ook als waterstromen soms heel geraffineerd naar binnen sijpelen.

Dan is er ook nog de wind. Van zo'n orkaanachtige stormwind, die uit de woestijn opstak, lezen we in het boek Job. Deze wind deed het huis, waarin Jobs zonen feestvierden, instorten, zodat ze allen omkwamen. Met de wind kunnen de aanvallen van de satan bedoeld worden. De duivel doet geweldige aanvallen. Hij probeert soms met allerlei wind van leer het huis omver te blazen. 'Wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten... tegen de geestelijke boosheden in de lucht', schrijft Paulus in de Efezebrief.

We zullen allen met deze aanvallen geconfronteerd worden. De laatste aanval is de dood zelf. Sommigen hebben veel last van slagregens, anderen van de wind, maar allen moeten we sterven. Dan komt het er voor ons allen op aan of we een rotsvast vertrouwen bezitten in Hem en de zekerheid dat Hij ons nooit zal begeven of verlaten.

In de Christenreis van Bunyan komen we de wijze en de dwaze bouwer ook tegen in de persoon van Christen en Meeloper. Ze zijn beiden op weg naar de hemelse stad en verlangen naar de gouden kroon. Maar ze vallen beiden in de poel Moedeloos. Meeloper probeerde weer op de kant te komen en ging terug naar de Stad des Verderfs. Christen worstelde om de andere oever te bereiken.

In de beproevingen en tegenslagen blijft het huis van de wijze bouwer staan, omdat het op de steenrots gegrond is. Het huis van de dwaze bouwer valt en zijn val was groot (vers 27). Dat ligt niet aan de slechte bouw van het huis. Het komt door het ontbreken van dat fundament. Het viel in de storm toen de bouwer het huis het meest nodig had. Dit gevallen huis is nooit weer opgericht. Het toont ons de verschrikking zonder fundament in de dag van het oordeel.

Het huis van de wijze man blijft staan. De wijze bouwer mag belijden: 'Mijn ziel is immers stil tot God, van Hem wacht ik een heilrijk lot. Hij immers zal mijn Rotssteen wezen.' In de beproevingen en in de dag van het gericht blijft het huis van de wijze bouwer staan. Het is niet gevallen. Ongetwijfeld zal het hier en daar wel wat geleden hebben. Het huis kan er verweerd hebben uitgezien, maar het is niet gevallen. Dat ligt niet aan de bouwer en ook niet aan zijn bouwwerk. Dat komt enkel en alleen omdat het huis gebouwd is op de steenrots.

Iedere wijze bouwer zal in tijden van beproevingen

of in het uur van de dood voelen dat Christus de grond van de hoop op de zaligheid is. Gebouwd op dat fundament weerstaan en verduren we de zwaarste beproevingen. Dan worden we in de kracht Gods bewaard tot de zaligheid.

Zoals de wet van Mozes eindigt met te wijzen op de keuze tussen leven en dood, zo wordt ook met deze gelijkenis de Bergrede besloten. 'Zie, ik heb u heden voorgesteld het leven en de dood, de zegen en de vloek. Kies dan het leven, opdat gij leeft.' Aan het eind van de Bergrede wordt de reactie van de scharen vermeld: 'Ze ontzetten zich over Zijn leer, want Hij leerde hen als machthebbende, en niet als de Schriftgeleerden.'

TER OVERWEGING

De kinderen zullen allemaal wel eens de bouw van een huis gezien hebben. Kan men zomaar ergens een huis gaan bouwen? Nee, er moet gegraven worden, er moet een fundament gelegd worden. Dat fundament is hier de Heere Jezus Christus. Dat hoeft niet gelegd te worden, dat ligt er. 'Niemand kan een ander fundament leggen', zegt Paulus in 1 Kor. 3, 'dan hetgeen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus.' Door Zijn verzoenend lijden en sterven is Christus de rots. Wij moeten ons gronden op de volheid van Christus' verdienste. Laten we die rots zoeken, eer het te laat is. We moeten door het geloof met Christus verenigd worden en dan op Zijn volbrachte Middelaarswerk ons levenshuis bouwen. Als we echt in de Heere Jezus mogen geloven, wordt dat zichtbaar in een leven naar Zijn geboden.

Dwaze bouwers zijn hoorders, kinderen, jongeren en ouderen, die geen behoefte hebben om te graven in Gods Woord, die de noodzaak van een vast fundament niet inzien. Ze bouwen op hun kerkgang, hun Bijbellezen en gebed. Maar alles wat Christus niet is, dat is zandgrond en daar komen we mee om. Hoe mooi ons levenshuis ook is. Het is belangrijk om te benadrukken dat beide bouwlieden, evenals de tien maagden, in de kerk te vinden zijn. Er staat dat ze allebei Zijn woorden horen.

De dwaze bouwer heeft geen belangstelling voor regels en voorschriften om een huis te bouwen. Eigen ideeën zijn de beste. Dat is de geestelijk dwaze mens ten voeten uit. In wat Gods Woord zegt en de kerkgeschiedenis ons leert, is hij niet geïnteresseerd. Hij neemt niet echt de moeite om Gods Woord te onderzoeken. Hij kiest uit het Woord wat hij prettig vindt en negeert de rest. Hij leeft oppervlakkig. Hij wil zonder veel problemen van het christendom genieten en de zaligheid beërven. Hij gelooft op zijn eigen manier. Het eigen ik staat in zijn leven centraal. Hij vertrouwt op de zandgrond. De wijze bouwer zoekt naar het fundament. Hij graaft en verdiept. Graven is bidden, zoeken en kloppen. Wat een strijd en wat een moeite. Het

graven en het verdiepen zijn de werkzaamheden van een ziel om de steenrots Christus te zoeken. We moeten komen tot dat fundament. Dan zal de één dieper moeten graven dan de ander. Dat ligt niet aan het fundament, maar aan het zand dat weg moet. Elk huis moet doorgaans in de diepte beginnen. Dit geldt ook van het huis van ons heil. We moeten afdalen in de diepte van schuldbesef en verootmoediging met een verbroken hart en een verslagen geest, wat de Heilige Geest wil werken.

Het grote verschil tussen de wijze en de dwaze bouwer komt nog niet gelijk openbaar. Het verschil tussen een christen en een schijnchristen even-

min. Pas als de beproevingen komen, wordt het verschil zichtbaar. De slagregen, de waterstromen en de winden wijzen op tegenslagen, beproevingen. Maak het voor de kinderen maar concreet. Je wordt ernstig ziek of iemand in de naaste omgeving sterft. De echtheid van het geloof komt dan openbaar. Als ons leven door genade werkelijk op Christus gebouwd is, houdt dat geloof stand en blijven we op de Heere vertrouwen. Anders niet en dan zal onze val en oordeel van de Heere groot zijn.

GELOOFSLEER

Heidelbergse Catechismus, zondag 1.
Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 37.

